

UCHWAŁA Nrxxi/146/17.....
RADY MIEJSKIEJ W BRZEŚCIU KUJAWSKIM
z dnia 29 marca 2017 r.

w sprawie nadania pośmiertnie tytułu honorowego obywatelstwa

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r.
o samorządzie gminnym /Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zm. /

RADA MIEJSKA

uchwala, co następuje:

§ 1

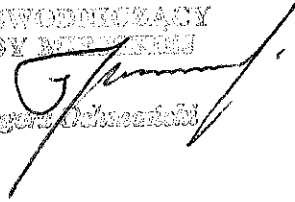
Panu Czesławowi Wasielewskiemu nadaje się honorowe obywatelstwo i honorowy tytuł zasłużonego dla Gminy Brześć Kujawski.

§ 2

Uzasadnienie zawiera załącznik do uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

Grzegorz Ochmanowski

Załącznik do
Uchwały Nr XXI/146/17
Rady Miejskiej
w Brześciu Kujawskim
z dnia 28 marca 2017.

Wasielewski Czesław
lekkoatleta, działacz sportowy

„Były dwie sprawy w życiu Czesława Wasielewskiego, które pokochał, to własna rodzina i sport. Trudno powiedzieć, która z nich zajmowała w jego sercu więcej miejsca, choć jak podkreśla córka Bożena, „...obawiam się, że chyba sport”.

Urodził się 20 listopada 1915 roku w Brześciu Kujawskim w rodzinie chłopskiej. Rodzice Stanisław i Marianna posiadali 5 ha gospodarstwo położone w pobliżu Cegielni Rumaki. Rodzeństwo Wasielewskiego to starszy o 2 lata brat Władysław i młodsza siostra Helena. Brat pracował w pobliskiej Cegielni i wcześniej od Czesława zaczął uprawiać sport, a konkretnie biegi długodystansowe. Miał już wówczas pewne osiągnięcia (biegał w klubie włocławskim). On to właśnie zaraził bakcylem sportu młodszego brata Czesława angażując go około 1932 roku do udziału w treningach w charakterze towarzyszącym. Były one prowadzone na własną rękę po drogach i bezdrożach najbliższej okolicy, najczęściej przed wschodem słońca, kiedy życie wioski było pogrążone jeszcze we śnie. Treningi braci o tak wczesnej porze stworzyły legendę o postaciach biegających po drogach i polach. Gospodarze nie rozpoznając sylwetek braci Wasielewskich dzielili się z sąsiadami spostrzeżeniem, że „na własne oczy widzieli dwie białe postacie galopujące przez pola, łąki i słyszeli jak mostek dudnił nad rzeką”. Opowieści o dwóch białych postaciach długo żyły i krążyły po wsi albowiem codziennie ktoś inny na „własne oczy” widział podobne zjawisko.

Bracia od najmłodszych lat z zamiłowaniem oddawali się bieganiu rywalizując z rówieśnikami. Nie mieli wśród brzeskich rówieśników równych sobie. Gdy dorośli powołano ich do odbycia służby wojskowej.

Jako, że wieści o ich uzdolnieniach sportowych doszły do Warszawy umożliwiono im podjęcie treningów w warszawskim klubie „Syrena”. Czesław w niedługim czasie wdarł się do czołówki polskich biegaczy. Z czasem wyniki jakie osiągał przyczyniły się do objęcia go szkoleniem centralnym przygotowującym zawodników do udziału w Igrzyskach Olimpijskich w roku 1940, które miały odbyć się w Helsinkach.

W okresie międzywojennym Czesław Wasielewski startował w barwach Sokoła Brześć Kuj. – 1936 i Sokoła Włocławek 1937 – 1939 z przerwą na służbę wojskową w okresie 1937 – czerwiec 1939 rok, reprezentując WKS Bydgoszcz.

Pierwszym znaczącym sukcesem młodego zawodnika było zdobycie pucharu w biegu przelajowym o mistrzostwo Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w roku 1934. Co ciekawe puchar zwycięzcy ufundował i wręczał dr Marian Szulc z Lubrańca (nie wiedząc, że za 30 lat zostanie teściem córki Wasielewskiego).

W maju 1936 roku Wasielewski zwyciężył w Bydgoszczy podczas Biegu Narodowy na dystansie 4,5 km dla zawodników niezrzeszonych, uzyskując czas 14,33,4 min. W biegu uczestniczyło 95 zawodników.

We wrześniu 1937 roku we Włocławku odbył się bieg z okazji otwarcia mostu im. Marszałka Edwarda Śmigłego-Rydza na Wiśle. W uroczystościach udział brał marszałek, który wręczył zwycięzcy nagrodę, a został nim Czesław Wasielewski. Wśród pokonanych znalazł się nastoletni wówczas Napoleon Dzwonkowski, który po wielu latach wspominając Wasielewskiego mówił „**Był to biegacz co się zowie**”.

4 października 1937 roku na stadionie Wojska Polskiego Wasielewski reprezentował Polskę w

zawodach międzynarodowych w biegu na 5000 m. Uczestniczyli w nim m.in. Finowie Lehtinen i Kurki oraz czołówka polskich zawodników: Noij, Soldan, Wirkus, Marynowski, Wiśniewski. Wasielewski z wynikiem 15,41,5 min zajął 5 miejsce.

Reprezentując barwy Pomorza zwyciężył w biegu na 5000 m (14,48 min) podczas zawodów rozegranych w Poznaniu 16 września 1938 roku.

Wasielewski systematycznie uczestniczył w największym biegu masowym jakim był „Bieg Narodowy”. Uczestnikami były tysiące biegaczy z całej Polski, w tym najlepsi zawodnicy kraju. Aby zakwalifikować się do biegu centralnego należało przebrnąć eliminacje okręgowe. Czesław Wasielewski największy sukces odniósł w roku 1939. 14 maja zwyciężył w biegu okręgowym w Toruniu. Okazał się najlepszy wśród 240 zawodników rywalizujących na dystansie 6 km. Czas Wasielewskiego 17,23,1 min. Bieg centralny odbył się w Warszawie. Na starcie stanęło 273 zawodników. Trasa liczyła 6,5 km, ze startem na wale bielańskim. Zwyciężył Karwowski (19,57,8 min) wyprzedzając Gwóźda i Wasielewskiego.

Rok 1939 należy uznać za najlepszy w karierze Czesława Wasielewskiego. Uczestniczył w najważniejszych zawodach, zaliczając się do najlepszych zawodników młodego pokolenia, którzy w niedługim czasie mieli zastąpić Kusocińskiego i Nojiego.

Największym sukcesem w 1939 roku było zdobycie pucharu ufundowanego w roku 1929, jako „Nagrody Wędrownej ofiarowanej przez wydawnictwo „Dziennik Bydgoski” za bieg okrężny propagandowy długości 3000 m”. Nagrodę tę dwukrotnie zdobywał Józef Noji – 24 maja 1936 roku i 6 maja 1937 roku dla klubu Sportowego „Legia” Warszawa.

23 kwietnia 1939 roku odbył się jeden z najgłośniejszych pojedynków biegowych pomiędzy Kusocińskim a Noijem. Był to swoisty rewanż mistrza olimpijskiego za przegrane w roku 1938. Doszło do niego podczas Biegu „Wieczoru Warszawskiego” na dystansie 5000 m. bieg ten opisywał Janusz Kusociński w swojej biografii „Od palanta do olimpiady”, szeroko też relacjonował go „Przegląd Sportowy”. Zwyciężył Kusociński przed Noijem i Hermanem. Czesław Wasielewski uplasował się na 5 pozycji.

Samorodny talent sportowca z małego środowiska musiał rozwijać się rewelacyjnie skoro znalazł się w kadrze olimpijskiej, a tym samym został objęty szkoleniem centralnym z najlepszymi sportowcami Polski. Stało się to po eliminacjach olimpijskich, które odbyły się w dniach 28 – 30 maja 1939 roku w Bydgoszczy. Wasielewski uplasował się na 4 miejscu w biegu na 1500 m, oraz był 3 na dystansie 5000 m. W obu biegach zwyciężył Kusociński Po tych zawodach uczestniczył w obozie przygotowawczym do igrzysk, który odbył się w Poznaniu.

Jeszcze przed eliminacjami Wasielewski złożył ślubowanie na Letnie Igrzyska Olimpijskie w Helsinkach w 1940 roku, które odbyło się 16 maja 1939 roku w Warszawie w obecności Prezes Polskiego Komitetu Olimpijskiego pułkownika Kazimierza Głabisza.

Był na bieżni równorzędnym konkurentem Janusza Kusocińskiego, Józefa Noji, Wacława Soldana, Kazimierza Hermana i Czesława Wirkusa. Był jednocześnie uczestnikiem i światkiem biegów w których rywalizowali o palmę pierwszeństwa w kraju Kusociński i Noij. Tak było m.in. podczas biegu na przełaj o Puchar Naczelnika Forysia w Warszawie 26 marca 1939 roku.

Wybuch wojny pozbawił Wasielewskiego największego zaszczytu jakim dla sportowca jest udział w Igrzyskach Olimpijskich największej i najwspanialszej imprezy sportowej świata. Wojna odebrała podobnie jak wielu innym sportowcom, najlepszy okres do rozwoju kariery. W roku wybuchu wojny liczył 24 lata, co dla biegacza jest wiekiem praktycznie juniorskim. Wyniki uzyskiwane przed i po wojnie skłaniają do stwierdzenia, że niejako był skazany na kontynuowanie tradycji polskich biegów i bicia rekordów.

Wasielewski specjalizował się w biegach średnich i długodystansowych. W drugiej połowie lat 30 –tych XX wieku systematycznie był klasyfikowany w rankingach „Przeglądu Sportowego” wśród najlepszych polskich biegaczy. Jego rekordy na poszczególnych dystansach z okresu międzywojennego wynosiły:

- 800 m – 2:10,7 1936 rok Włocławek,
- 1500 m – 4:11,6 28 maj 1939 roku Bydgoszcz,
- 2000 m – 6:07,0 20 czerwca 1939 roku Bydgoszcz, 5:51,0 – czerwiec 1939 roku

nieudokumentowany,

- 3000 m – 8:55,8 03 października 1937 roku Warszawa,
- 5000 m – 15:41,5 03 października 1937 roku Warszawa.

W czasie okupacji pracował jako robotnik fizyczny w Cukrowni Brześć Kuj.

Rok 1940 szczególnie obfitował w bolesne wydarzenia. 21 czerwca w Palmirach hitlerowcy zamordowali Janusza Kusocińskiego. Pan Czesław bardzo przeżył śmierć wielkiego patrioty, mistrza i kolegi z bieźni. Przeżycie potęgował fakt, że został zamordowany w roku olimpijskim.

W obronie Anglii zginął brat Władysław lotnik RAFu, a na domiar złego zmarł roczny syn Janusz – imiennik wielkiego „Kusego”.

Pamiętał również o zamordowanym poprzez rozstrzelanie 15 lutego 1943 roku w Oświęcimiu Józefie Nojim.

Po 6 latach okupacji wznowił treningi i starty. W dniach 02 – 03 maja 1945 roku we Włocławku odbyły się pierwsze zawody sportowe na Kujawach i Ziemi Dobrzyńskiej. Główną konkurencją był bieg uliczny na dystansie 2500 m ze startem i metą u wylotu ul. 3 Maja do Placu Wolności. Pan Czesław będący faworytem biegu nie zawiódł swych kibiców. Zwyciężył wyprzedzając przyszłego czołowego polskiego biegacza Napoleona Dzwonkowskiego.

W roku 1945 w Bydgoszczy KS „Drukarz po raz pierwszy w Polsce Ludowej zorganizował bieg o memoriał Janusza Kusocińskiego. Start przy wielotysięcznym tłumie bydgoszczan odbył się dokładnie w dniu 25 listopada 1945 roku, na starcie 182 zawodników. Zwyciężył Czesław Wasielewski, dla którego był to swego rodzaju hołd oddany przyjacielowi.

Memoriał Kusocińskiego wygrywał również w latach 1946 i 1947 reprezentując barwy RKS „Orzeł” Włocławek. W latach następnych zwyciężył jego kontynuator biegowy Napoleon Dzwonkowski „Zryw” Włocławek, a w 1949 roku Kramek z Gwardii Lublin

Zwyciężył również w biegu głównym „Dziennika Bydgoskiego”.

W dniach 7–8 września 1946 roku w Krakowie odbyły się pierwsze powojenne Mistrzostwa Polski w lekkiej atletyce, podczas których Wasielewski z czasem 10:20,6 min zdobył tytuł wicemistrzowski w biegu na 3000 m z przeszkodami. Zwyciężył Władysław Kłoda z Piasta Cieszyn, a na III miejscu uplasował się Wiktor Kramek LLS Lublin.

20 kwietnia 1947 roku w Łodzi Wasielewski zajął III miejsce w Mistrzostwach Polski w biegach przełajowych na 8 km za Napoleonem Dzwonkowskim Zryw Włocławek 27:12,6 i Pawłem Zaprzalą z Odry Opole 27:18,2 „Biegas” (taki miał pseudonim Wasielewski) uzyskał czas 27:29

1 czerwca 1947 roku Wasielewski uczestniczył w biegu na 5 000 m o Puchar „Kuriera Szczecińskiego” podczas którego uplasował się na III miejscu za Kielasem i Wierkiewiczem, a pokonując m.in. Bonieckiego.

15 czerwca 1947 rok podczas Mistrzostw Okręgu Bydgoskiego zwyciężył na dystansie 5000 m (16,24 min).

Choć najwspanialsze lata dla rozwoju sportowca zabrała wojna, Czesław Wasielewski w dalszym ciągu walczył o zwycięstwa na bieźni do roku 1948. Uczestniczył w największym biegu na przełaj IKP w 1947 roku rywalizując na 3000 m z takimi zawodnikami jak Kielas, Werner, Boniecki, Osiński, Dzwonkowski. Zwyciężył Dzwonkowski w czasie 9,54,6 min, II miejsce zajął Kielas ze Zrywu Gdańsk z czasem 9,56 min, a III lokata przypadła Wasilewskiemu 10,1 min Jednym z ostatnich sukcesów Pana Czesława była wygrana w biegu „Kuriera Szczecińskiego”.

W 1948 roku podjął decyzję wycofania się z czynnego życia sportowego odchodząc z bieźni w pełni sławy, kontynuując tradycje przedwojennych starych mistrzów.

Startował jedynie w biegach organizowanych przez zrzeszenia „Chemików”. Jako pracownik cukrowni zdobywał wiele nagród. Jeszcze długo po wojnie wyniki Czesława Wasielewskiego figurowały w tabelach najlepszych wyników w Polsce.

Najlepsze wyniki po 1944 roku były następujące:

- 3000 m z przeszkodami – 10:20,6 min (07.09.1946 Kraków),
- 5000 m – 16:11,4 min (12.06.1947 Warszawa)

Od 1948 roku do ostatnich dni życia tj. do roku 1971 był zaangażowanym działaczem

sportowym na terenie Brześcia Kujawskiego, powiatu włocławskiego i województwa bydgoskiego. Rozwijał sekcje lekkoatletyczną, koszykówki, siatkówki, piłki nożnej. Wiele pracował z młodzieżą szkolną.

Największym osiągnięciem jako działacza sportowego była inicjatywa wybudowania stadionu sportowego w Brześciu Kujawskim w 1961 roku, który w doskonalszej formie służy mieszkańcom do dnia dzisiejszego. Otaczali go ludzie, którzy pokochali sport i dla których był autorytetem wpływającym z dotychczasowych osiągnięć.

25 kwietnia 1946 roku współtworzył klub sportowy Organizacji Młodzieżowej Towarzystwa Uniwersytetów Robotniczych „Tur” wchodząc w skład zarządu obok takich postaci swata sportu jak: Jakubowski Zygmunt (prezes), Niklewicz Aleksander (I wiceprezes), Strzelecki Jerzy (wiceprezes), Wasilewski Ryszard (sekretarz), Wiśniewski Antoni, Kuźmiński Zygmunt, Orliński Czesław, Pawłowicz Stefan, Falencykowski Józef. Klub ten działał przez dwa lata, koncentrując się na propagowaniu piłki nożnej.

W międzyczasie ukończył zaocznie trzyletnie Technikum Cukrowników (1958 rok) w Warszawie.

Z Czesławem Wasielewskim miał okazję współpracować na niwie sportowej Jerzy Polak, który podkreśla Jego oddanie i pomoc w rozwoju sportu Brześcia Kujawskiego i regionu.

Były dwie sprawy w życiu Czesława Wasielewskiego, które pokochał, to własna rodzina i sport. Trudno powiedzieć, która z nich zajmowała w jego sercu więcej miejsca, choć jak podkreśla córka Bożena, „...obawiam się, że chyba sport”.

Co ciekawe w życiu tego sportowca? – na pewno długa kariera, która zaczęła się przed wojną – przed jej wybuchem była u szczytu sławy, następnie po 6 latach przerwy i z bagażem dodatkowych 6 lat – uparty powrót na bieżnię i nowe zwycięstwa.

Wreszcie odchodzi w momencie, kiedy nikt jeszcze nie mógł powiedzieć, że „już się skończył jako sportowiec”.

Całe swoje życie podporządkował sportowi i sportowcem został w pamięci ludzi, którzy go znali. 19 czerwca 1949 roku został uhonorowany za zasługi na rzecz rozwoju lekkiej atletyki na Pomorzu i Kujawach w 25 rocznicę powstania związku sportowego.

Czesław Wasilewski zmarł 06 lutego 1971 roku. Został pochowany na cmentarzu w Brześciu Kujawskim. Ekshumowany na cmentarz w Lubrańcu w 2009 roku. Tutaj w sąsiedniej mogile spoczywa Jego kolega z włocławskiego klubu „Orzeł” Stanisław Oźminkowski.

Najważniejsze osiągnięcia Czesława Wasielewskiego

- 1934 r. – Lubraniec, bieg przełajowy o mistrzostwo Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” – **1 miejsce**
- Maj 1936 r. - Bydgoszcz Regionalny Bieg Narodowy na dystansie 4,5 km (14,33,4 min) dla zawodników niezrzeszonych – **1 miejsce**
- Wrzesień 1937 r. – Włocławek, bieg z okazji otwarcia mostu na Wiśle – **1 miejsce**
- 4 października 1937 r. Warszawa – zawody międzynarodowe, bieg na 5000 m. (15,41,5 min) – **5 miejsce**
- 16 września 1938 r. Poznań – Poznański Bieg biegu na dystansie 5000 m z czasem 14,48 min. – **1 miejsce**
- 23 kwietnia 1939 r. – Warszawa, Biegu Wieczoru Warszawskiego – **5 miejsce**
- Maj 1939 r. – Warszawa Centralny Bieg Narodowy w Biegu Narodowym – **3 miejsce**
- 28 maja 1939 r. – Bydgoszcz – eliminacje olimpijskie, bieg 1500 m – **4 miejsce**
- 29 maja 1939 r. – Bydgoszcz – eliminacje olimpijskie, bieg 5000 m – **3 miejsce**
- 1939 – Bydgoszcz, Bieg „Dziennika Bydgoskiego” na dystansie 3000 m – **1 miejsce**
- 02 – 03 maja 1945 – Włocławku, bieg uliczny na dystansie 2500 m – **1 miejsce**
- 25 listopada 1945 r. – Bydgoszcz, bieg memoriałowy im. Janusza Kusocińskiego – **1 miejsce**
- 1946 r. – Bydgoszcz, bieg memoriałowy im. Janusza Kusocińskiego – **1 miejsce**

- 7-8 września 1946 r. – Kraków, Mistrzostwa Polski w lekkiej atletyce, 3000 m z przeszkodami (10:20,6 min) – **2 miejsce**
- 1947 r. – Bydgoszcz, bieg memoriałowy im. Janusza Kusocińskiego – **1 miejsce**
- 20 kwietnia 1947 r. - Łodzi, Mistrzostwach Polski w biegach przełajowych na 8 km - **3 miejsce**
- 1 czerwca 1947 r. – Szczecin, biegu na 5 000 m o Puchar Kuriera Szczecińskiego – **3 miejsce**
- 15 czerwca 1947 rok – Bydgoszcz – mistrzostwa okręgu bydgoskiego, 5000 m (16,24 min) – **1 miejsce**
- 15 maja 1947 r. - bieg na przełaj IKP na 3000 m (10,1 min) – **3 miejsce**
- Sierpień 1947 r. – I Igrzyska Sportowe Pracowników Przemysłu Cukrowego, bieg 1500 m – **1 miejsce**

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIĘDZONASIONOWEJ

Grzegorz Górnicki